

Lydia Nederlof

28 augustus t/m 4 oktober 2021 — KeK Beverwijk

Wie de Wijk aan Zeese kunstenaar Lydia Nederlof al langer volgt, zal paf staan. Haar nieuwe werk dat zij bij KEK laat zien, verschilt namelijk sterk van al het voorgaande. Haar drang om zich telkens te vernieuwen, met daarbij opgeteld privéomstandigheden en corona, zorgde voor een complete metamorfose van haar werk. De verrassende resultaten van haar ontdekkingstocht zijn te bewonderen bij KEK.

Ooit was Lydia Nederlof beeldhouwer. Maar al snel, na haar opleidingen aan de Rotterdamse Academie voor Beeldende Kunst en de Gerrit Rietveld Academie, ontwikkelde ze zich als schilder. Eentje met de onmiskenbare trekken van een beeldhouwer. De zogenaamde verfhuid is belangrijk bij haar werk. In die zin dat haar schilderijen of objecten nooit 100% tweedimensionaal zijn. Er zit altijd diepte in en je hebt de neiging om het aan te raken, heel even je vingers over het oppervlak te laten gaan. Zo waren haar grote kleurige olieverfschilderijen op gevernist hout moeilijk te weerstaan, zo aanraakbaar. Net als het kleine speelse schilderwerk wat ze vaak tussendoor maakte. Haar nieuwe serie bestaat niet uit schilderijen, maar uit ruimtelijk werk. Alsof de beeldhouwer opnieuw is opgestaan. Het zijn voornamelijk witte papieren objecten, kommen, vazen en schalen. Vaak vele lagen dik. Uit die lagen komt moeizaam, maar onmiskenbaar, iets tevoorschijn, iets dat eruit 'barst' of ontkiemt. Bloemen of grassprietten bijvoorbeeld. Of een verwijtend oog.

'Painters block' overwonnen

Haar nieuwe werk is teer, doorschijnend en toch oersterk. Ze vormen de weerslag van haar ontwikkeling van de afgelopen drie jaar. Na een totale stilstand ("er kwam letterlijk niets uit mijn handen") begon Lydia stukje bij beetje weer te 'rommelen', te tekenen en te schilderen. Heel geleidelijk aan, zo zie je op de tentoonstelling ook, komt er weer kleur in haar werk. En gaat het bloed weer stromen. Zelf zegt ze: "Het was een flinke 'painters block' die ik te lijf moest gaan. Een soort bevroren toestand die gelukkig uitmondde in een ware ontdekkingstocht. Nu kan ik weer los gaan en me helemaal in het werk verliezen. Dat is ook het fijne van het kunstenaarschap. Als er dan ook nog iets uitkomt waar je mee voor de dag kunt komen, tja, dan is dat het hoogst haalbare."

